

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 22. marca 1902.

Treść: (Nr 52—55.) 52. Rozporządzenie, dotyczące się odsyłania napowrót posylek piwa, wódki i cukru, przesłanych pocztą i opatrzonych stosownie do przepisu kartą przejścia. — 53. Rozporządzenie, którem przedsiębiorstwa agencji telegraficznych (biur telegraficznych, biur korespondencji telegraficznych) zaliczone zostają do rządu przemysłów konsensowych. — 54. Rozporządzenie, którem wydaje się postanowienia do wykonania ustawy z dnia 19. lutego 1902, dotyczącej się emerytury katolickich pasterzy duchownych przy zakładach powszechnie użytecznych, tudzież kapłanów, sprawujących służbę urzędników przy katolickich ordynaryatach, konsystorzach i seminariach biskupich. — 55. Rozporządzenie, dotyczące się nazwy bystrzyckiego Sądu powiatowego w Krainie.

52.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. lutego 1902,

tyczące się odsyłania napowrót posylek piwa, wódki i cukru, przesłanych pocztą i opatrzonych stosownie do przepisu kartą przejścia.

Zmieniając w części postanowienia §. 4go, l. 6 A rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 128 i z dnia 30. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 270, postanawia się w porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu, że w tych przypadkach, w których piwo, wódka lub cukier wysyłane zostają pocztą z jednego obszaru krajów do drugiego ze zachowaniem istniejących przepisów, wolno zakładowi pocztowemu — o ile tenże dotyczącej posyłki jeszcze z rąk nie wydał — odesłać ją napowrót bez poprzedniego zaciągania pozwolenia władzy skarbowej I. instancyi i bez poprzedniego dostawiania w obszarze krajów, dla których takowa pierwotnie była przeznaczona, a to pod tym warunkiem, że odsyłający urząd pocztowy doniesić ma o zwrocie posyłki temu urzędowi dostawy, który wymieniony jest na karcie przejścia, podając przytem dzień odesłania napowrót. Wysyłający obowiązany jest posyłkę zwróconą mu przez przyjmujący urząd pocztowy odstawić w niezminionej jakości i ilości do urzędu wysyłki.

Böhm r. w.

53.

Rozporządzenie Ministrów handlu i spraw wewnętrznych z dnia 7. marca 1902,

którem przedsiębiorstwa agencji telegraficznych (biur telegraficznych, biur korespondencji telegraficznych) zaliczone zostają do rządu przemysłów konsensowych.

§. 1

Na zasadzie §. 24go, ust. 1, ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39, dotyczącej się zmiany i uzupełnienia ustawy przemysłowej, postanawia się, że przedsiębiorstwa, trudniące się dostarczaniem telegraficznych lub telefonicznych wiadomości z dziedziny polityki lub ekonomii (agencje telegraficzne, biura telegraficzne, biura korespondencji telegraficznych), winny posiadać koncesyę.

§. 2.

Aby osiągnąć koncesyę na taki przemysł, musi kompetent nie tylko zadość uczynić ogólnym warunkom potrzebnym do wykonywania każdego przemysłu konsensowego (§§. 22 i 23 ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39), lecz nadto wymaga się od niego, aby był człowiekiem, na którym można polegać, aby posiadał nieskazitelne imię i udowodnił przed władzą przemysłową, że posiada ogólne wykształcenie, wystarczające do wykonywania tego rodzaju przemysłu.

Przy udzielaniu koncesyi należy brać na uwagę stosunki miejscowe.

§. 3

Prawo udzielania koncesyi na przemysł tego rodzaju przysługuje w pierwszej instancji politycznym władzom krajowym.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze nabędzie mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Koerber r. w.

Call r. w.

54.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 12. marca 1902,

którem wydaje się postanowienia do wykonania ustawy z dnia 19. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 48, dotyczącej się emerytury katolickich pasterzy duchownych przy zakładach powszechnie użytecznych, tudzież kapłanów, sprawujących służbę urzędników przy katolickich ordynaryatach, konsystorzach i seminariach biskupich.

§. 1.

Z wnioskiem o uznanie posad pasterzy duchownych przy zakładach powszechnie użytecznych, utrzymywanych przez kraj, powiat, gminę lub fundusz publiczny, pod zarządem państwa nie zostający, za systemizowane w myśl ustawy z dnia 19. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 48, zwracać się należy do władzy krajowej.

§. 2.

Przy tem wykazać należy na podstawie przedłożonych dokumentów i innych środków dowodowych:

- a) nazwę posady,
- b) sposób obsadzania takowej,
- c) rodzaj i zakres urzędowych upoważnień osoby zajmującej tę posadę,
- d) kwotę dochodów pobieranych przez tę osobę w czynnej służbie,
- e) dotychczasowe zaopatrzenie tej osoby na wypadek niezdolności do służby,
- f) okoliczności, rozstrzygające co do kwestyi, czy kapłanowi zajmującemu dotyczącą posadę przyznana być ma emerytura samodzielnego pasterza duchownego czy emerytura kapłana pomocnika (§. 3, lit a, względnie b ustawy).

§. 3.

Po zarządzeniu i przeprowadzeniu dochodzeń w celu wyjaśnienia stanu rzeczy i rozpoznania

takowego ze strony prawnej, o ileby to w danym razie było potrzebne, władza krajowa porozumiewa się co do wniosku z właściwym biskupem diecezjalnym.

§. 4.

Po objawieniu zdania przez ordynaryat biskupi winna władza krajowa odesłać dotyczący wniosek z dołączeniem stosownie umotywowanej opinii do Ministra wyznań i oświaty, a ten orzeknie po oceniu wszystkich zasługujących na uwagę okoliczności, czy dotycząca posada ma być systemizowaną czy nie.

§. 5.

Systemizowanie posad pasterzy duchownych przy zakładach powszechnie użytecznych, utrzymywanych ze środków państwa lub funduszu publicznego pod zarządem państwa zostającego, następuje na podstawie naradzenia się interesowanych Ministerstw między sobą po poprzednim zasięgnięciu zdania właściwego biskupa diecezjalnego.

§. 6.

Wnioski, dotyczące się uznania posad służbowych kapłanów, sprawujących służbę urzędników przy katolickich ordynaryatach, konsystorzach i seminariach biskupich, za systemizowane w myśl powyższej ustawy, winien biskup diecezjalny przedkładać władzy krajowej. Do podawania takich wniosków i dalszego postępowania z nimi stosowane będą w analogiczny sposób postanowienia §§. 2—4 niniejszego rozporządzenia.

§. 7.

Prośby o przyznanie poborów emerytalnych winne osoby, zajmujące jedną z posad, systemizowanych w myśl powyższych postanowień, zanieść z reguły przed ustąpieniem ze służby do władzy krajowej za pośrednictwem ordynaryatu biskupiego.

§. 8.

Do takiej prośby należy dołączyć:

- a) świadectwo stwierdzające niezdolność do służby, wystawione przez lekarza rządowego,
- b) tabelę służbową.

Tabela służbowa ma być wygotowana w takiej formie, jaka przez kapłanów, ustępujących z urzędu powszechnej pieczy dusz w stan spoczynku, w poszczególnych diecezjach jest zwykle praktykowana, i winna zawierać oprócz zwykłych dat także wzmiankę, czy petentowi przysługuje prawo do poboru emerytalnego, któryby w myśl §. 2 ustawy mógł być policzony.

Daty, podane w tabeli służbowej, winne być potwierdzone przez ordynaryat biskupi, a wzmianka,

o której mowa na samym końcu poprzedzającego ustępu, ma być nadto opatrzona poświadczeniem przełożenia zakładu, w którym petent urząd sprawuje.

§. 9.

Władza krajowa odsyła zakonkomitowaną przez ordynaryat prośbę do Ministerstwa wyznań i oświaty, któremu zastrzeżona jest decyzja co do wszystkich tego rodzaju podań, dołączając ze swej strony odpowiednią relację, w której szczególnie winna być zdana sprawa także z tego, czy ziszczają się warunki przepisane ustawą w §. 1, lit. a, czy nie.

§. 10.

Jeżeli prośba załatwiona zostanie przychylnie, w takim razie władza krajowa wystawi petentowi odpowiedni dekret i da zlecenie dotyczącej kasie.

W dekreście należy odbiorcę szczególnie uczynić uważnym na to, że obowiązany jest pod rygorem przepisanej ustawy kary zrobić natychmiast doniesienie, gdyby otrzymał jakikolwiek płatny urząd kościelny lub pobór, któryby mógł być policzony (§. 1, lit. d ustawy).

Pobory emerytalne wypłacane będą w miesięcznych ratach z góry, zapadających pierwszego dnia każdego miesiąca a płatnych drugiego dnia w miesiącu ze zachowaniem ostrożności i warunków, przepisanych zresztą w ogóle w kasach rządowych.

Hartel r. w.

55.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. marca 1902,

tyczące się nazwy bystrzyckiego Sądu powiatowego w Krainie.

Bystrzycki Sąd powiatowy w okręgu lublańskiego Sądu krajowego mieć będzie nazwę: „Illyryjsko-bystrzycki“ Sąd.

Spens r. w.

